

Едва ли би могла да се намѣри по-сполучлива епитафия за Априлова отъ тая, която се чете на неговия паметникъ, пренесенъ отъ Галацъ въ Габрово заедно съ свещения му прахъ:

Посвятиль себя и свое состояніе образованію Болгаріи.

Пан. Петровъ.

Забележка. Съчинението „Българскитѣ книжници“ ... е препечатано тукъ съ това измѣнение, че вмѣсто а-твърдо стои ѣ или ж споредъ днешния правописъ: българинъ вм. бѣлгаринъ, кръстили вм. крѣстили, свѣрже вм. свѣрже, сж вм. сѣ, сжщи вм. сѣщи, стѣпи вм. стѣпи и пр., и вмѣсто ѣ и і стои и. Въ „Мисли за сегашното българско учение“ е запазенъ безъ промѣна фонетичниятъ правописъ на ж вм. а и ѣ (годинж, учихж, бжлгарското, свжрши и пр.), а вмѣсто ѣ и і стои и. Писмата и извадкитѣ отъ завещанието сж препечатани въ сжщия видъ, въ който ги намираме въ посоченитѣ източници.